

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25.9.2007 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Poledne a přísedících Jana Trnky a Jany Erbanové, **t a k t o :**

Obžalovaný

R [REDACTED] S [REDACTED]

nar. [REDACTED], státní příslušník Slovenské republiky, bytem [REDACTED]
[REDACTED], Slovenská republika

j e v i n e n , ž e

I.. v úmyslu zkrátit daň zorganizoval dne 21.4.1995 dáváním pokynů v místě nakládání, odběr vodky určené na vývoz z Likérky Alcor spol. s.r.o. Zibohľavy 1 – Kolín, na fakturu z téhož dne č. FE-7203/9501, , k čemuž byla jako odběratel použita společnost Marynos s.r.o. se sídlem v Kameníně [REDACTED], Slovenská republika, majitele K [REDACTED] D [REDACTED], vodka byla likérkou prodána bez spotřební daně a daně z přidané hodnoty, ačkoli byla deklarována na vývoz z České republiky, byla zavezena řidičem společnosti Autotransport International L [REDACTED] M [REDACTED] do skladu Europrodukt v.o.s. v Jičíně v objektu ČSAD Jičín majitele V [REDACTED] T [REDACTED], odtud byla distribuována po území České

republiky, když celní deklarace č.80231085-08674-6 byla opatřena falzem razítka výstupní celnice Břeclav 0231 a zaslána zpět na příslušný Celní úřad v Kolíně, přičemž na spotřební dani byla způsobena škoda ve výši 988.041,60 Kč na dani z přidané hodnoty ve výši 287.476,60 Kč, celkem byla českému státu způsobena škoda ve výši 1.275.518,20 Kč,

II. v úmyslu zkrátit daň zorganizoval celkem šest odběrů alkoholických nápojů určených na vývoz do Slovenské republiky z likérky Dynybyl, spol. s.r.o., Barákova 237, Říčany u Prahy a to dne 11.4.1995 na faktury 5001 a 5002, dne 14.4.1995 na faktury 5003 a 5004, dne 21.4.1995 na faktury 5006 a 5007, dne 27.4.1995 na faktury 5009 a 5010, dne 2.5.1995 na faktury 8001 a 95018 a dne 12.5.1995 na faktury 8004 a 950027, k čemuž použil jako odběratele společnost Marynos s.r.o. se sídlem v Kameníně [REDAKCE], Slovenská republika, K [REDAKCE] D [REDAKCE], za kterého on sám s další osobou tento nákup dojednal, alkohol byl prodán se spotřební daní a daní z přidané hodnoty na území České republiky, když zboží bylo převezeno řidiči firmy Autotransport International L [REDAKCE] M [REDAKCE] do skladu Europrodukt v.o.s. v Jičíně v objektu ČSAD Jičín majitele V [REDAKCE] T [REDAKCE], odtud bylo distribuována po území České republiky, jednotné celní deklarace byly opatřeny falzem razítka výstupní celnice Břeclav 0231 a zaslány zpět na příslušný celní úřad původně spoluobžalovaným J [REDAKCE] P [REDAKCE], na základě takto padělaných jednotných celních deklarací byl vyvolán dojem vývozu zboží z České republiky a firmě Marynos byla firmou Dynybyl v hotovosti, za přítomnosti obžalovaného S [REDAKCE], vrácena spotřební daň ve výši 6.362.575,20 Kč a daň z přidané hodnoty ve výši 1.980.104,50 Kč, čímž na těchto daních byla České republice způsobena škoda ve výši celkem 8.342.679,70 Kč,

t e d y

ve větším rozsahu zkrátil daň a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu

č í m ž s p á c h a l

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona, a

o d s u z u j e s e

podle § 148 odst. 4 trestního zákona, za použití § 35 odst. 2 trestního zákona, k souhrnnému trestu odnětí svobody na **5 (p ě t i)** roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s **ostrahou**.

Podle § 35 odst. 2 trestního zákona se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mělníku ze dne 29.7.1997 č.j 3T 262/96-893 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30.10.1997 sp.zn. 12To 407/97, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Naproti tomu se obžalovaný R [REDACTED] S [REDACTED] podle § 226 písm. c) trestního řádu zprošťuje obžaloby pro skutek, že

- I. společně s původně spoluobžalovanými R [REDACTED] N [REDACTED], L [REDACTED] M [REDACTED], V [REDACTED] T [REDACTED], J [REDACTED] P [REDACTED], Ing. E [REDACTED] [REDACTED], K [REDACTED] K [REDACTED], L [REDACTED] B [REDACTED] a dále s K [REDACTED] F [REDACTED], který byl odsouzen pro toto jednání v jiném trestním řízení, v období od října 1994 do února 1995 se podíleli na fiktivních vývozech z likérek Glenn Hill Drinsk, spol. s r.o. v Dolním Bousově a Alcor, spol. s r.o. v Kolíně – Zibohlavech odebraného celkem v 74 případech firmou K [REDACTED] F [REDACTED] se sídlem ve Slovenské republice, Nové Zámky, [REDACTED], který byl zakoupen bez spotřební daně a daně z přidané hodnoty a deklarovaný na vývoz z České republiky, když ve skutečnosti byl realizován na trhu v České republice, příslušné doklady byly opatřeny falzy razítek výstupní Celnice Břeclav O231 a zaslány poštou na vnitrostátní celnice, čímž byl navozen dojem skutečného vývozu zboží z republiky, čímž způsobili, že Česká republika byla na spotřební dani a dani z přidané hodnoty zkrácena o částku 102.854.950,80 Kč,
- II. společně s původně spoluobžalovanými R [REDACTED] N [REDACTED] a J [REDACTED] P [REDACTED] v prosinci 1994 byl v likérce Likérka Alcor, spol. s r.o. se sídlem Zibohlavy 1, Kolín, odebrán ve dvou případech ve dnech 5. 12. 1994 a 12. 12. 1994 alkohol (tuzemský rum) pro firmu Csombi obchodní společnost se sídlem v Maďarsku, Vitalis ut. 31, Tatabanya a zakoupený bez spotřební daně, deklarovaný na vývoz z České republiky, který však neopustil území České republiky, byl realizován na tuzemském trhu, příslušné jednotné celní deklarace doplněné razítkem výstupní celnice Břeclav O231 a číselnými řadami byly vráceny na vnitrostátní celní úřad k dalšímu opatření, čímž byl navozen dojem skutečného vývozu zboží z České republiky, když R [REDACTED] S [REDACTED] se podílel v obou případech na organizaci těchto fiktivních vývozu, R [REDACTED] N [REDACTED] evidoval ve své evidenci fiktivních vývozu a tranzitů alkoholu z České republiky jeden z těchto neuskutečněných vývozu, J [REDACTED] P [REDACTED] v organizované skupině v těchto případech působil jako "kurýr", čímž způsobili zkrácení spotřební daně a daně z přidané hodnoty o částku ve výši 2.697.433,- Kč
- III. společně s původně spoluobžalovanými R [REDACTED] N [REDACTED], J [REDACTED] P [REDACTED], L [REDACTED] M [REDACTED] a K [REDACTED] D [REDACTED] v době od 23. 12. 1994 do 12.4.1995 odebrali v likérce „ Likérka A.N [REDACTED]“, Sdružení pro výrobu lihovin v Chrastu u Chrudimi, [REDACTED] celkem v 5ti případech ve dnech 23. 12.1994, 17. 1. 1995, 30. 1. 1995, 3.2.1995 a 22.2. 1995 alkohol pro firmu Csombi, obchodní společnost se sídlem v Maďarské republice, Vitalis ut. 31, Tatabanya a ve třech případech ve dnech 15. 3.1995, 30.3. 1995 a 12. 4. 1995 alkohol pro firmu MARYNOS, s.r.o. se sídlem Kamenín [REDACTED], Slovenská republika, alkohol zakoupený bez spotřební daně a daně z přidané hodnoty deklarovaný na vývoz z České republiky z území České republiky nikdy nevyvezli, realizovali jej na trhu v České republice, jednotné celní deklarace byly oraženy falzy razítek výstupní Celnice Břeclav 0231, zaslány na vnitrostátní celní úřad k dalšímu opatření, čímž byl navozen dojem skutečného vývozu zboží z České republiky, když R [REDACTED] S [REDACTED] se ve všech osmi případech podílel na organizaci těchto fiktivních vývozu, R [REDACTED] N [REDACTED] evidoval všech osm fiktivních vývozu ve své evidenci fiktivních

vývozu z České republiky, J. P. dne 23.12.1994 vyřizoval financování odběru, L. M. v té době majitel soukromé autodopravy Autotransport International L. M. se sídlem v Holešově poskytl své automobily pro přepravu alkoholu ve dnech 30.1.1995, 22.2. 1995, 15. 3. 1995 a 12. 4. 1995, K. D. byl faktický odběratel zboží pro firmu MARYNOS, s.r.o., jejímž byl majitelem, čímž způsobili únik na spotřební dani a dani z přidané hodnoty ve výši 10.221.531 Kč

- IV. společně s původně spoluobžalovanými K. D., L. M., V. T., J. P., J. M. a R. N., R. S. zorganizoval ve dnech 30.3., 3.4., 27.4., 9.5., 10.5., 11.5., 12.5., 15.5., 16.5. a 17.5. 1995 odběry alkoholických nápojů určených na vývoz do Slovenské republiky z Likérky Alcor, spol. s r.o. Zibohľavy 1, Kolín, k čemuž byla jako odběratel použita společnost MARYNOS s.r.o. se sídlem v Kameníně, Slovenská republika, majitele K. D., alkoholické nápoje byly likérkou prodány bez spotřební daně a daně z přidané hodnoty, alkoholické nápoje deklarované na vývoz z České republiky byly v 8mi případech zavezeny řidiči společnosti Autotransport International L. M. se sídlem v Holešově, do skladu společnosti Europrodukt v.o.s. v Jičíně v objektu ČSAD Jičín majitele V. T., odkud bylo zboží dále distribuováno po území České republiky, když příkazy k jízdám řidičům vydával J. M., který také za odebrané alkoholické nápoje zaplatil, když jednotné celní deklarace byly opatřeny falzem razítka výstupní Celnice Břeclav 0231 a zaslány zpět na příslušný Celní úřad v Kolíně, když ve 4 případech obálky vypsal a odeslal J. P., evidenci fiktivních vývozu vedl R. N., který dále vyplácel odměny řidičům a vyplácel i odměny pro V. T., přičemž na spotřební dani a dani z přidané hodnoty byla českému státu způsobena škoda ve výši 8.571.595,50 Kč

č í m ž m ě l s p á c h a t

dílčí útoky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné dávky podle § 148 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 30.12.1995

O d ů v o d n ě n í

Krajský státní zástupce v Plzni podal dne 30. 4. 2002 obžalobu proti R. S. a dalším osmnácti obžalovaným pro více trestných činů, většinou však pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné dávky podle § 148 odst. 1, odst. 3 tr. zák. ve znění účinném do 30. 12. 1995. Takováto právní kvalifikace byla užitá i u obžalovaného S., který byl obžalován celkem pro pět dílčích útoků.

Podle bodu II. obžaloby se měl spolu s R. N., L. M., V. T., J. P., ing. E. I., K. K. a L. B., společně s již odsouzeným K. F., v období od října 1994 do února 1995 se podílet na fiktivních vývozech alkoholu z likérek Glenn Hill Drinks, spol. s r.o. v Dolním Bousově a Alcor, spol. s r.o. v Kolíně - Zibohľavech odebraného celkem v 74 případech firmou K. F. se sídlem ve Slovenské republice, Nové Zámky, , který

byl zakoupen bez spotřební daně a daně z přidané hodnoty a deklarovaný na vývoz z České republiky, když ve skutečnosti byl realizován na trhu v České republice, příslušné doklady byly opatřeny falzy razítek výstupní Celnice Břeclav O231 a zaslány poštou na vnitrostátní celnice, čímž byl navozen dojem skutečného vývozu zboží z republiky, čímž měli způsobit, že Česká republika byla na spotřební dani a dani z přidané hodnoty zkrácena o částku 102.854.950,80 Kč.

Podle bodu IV. obžaloby se měl spolu s R██████ N██████ a J██████ P██████ podílet na jednání, při kterém v prosinci 1994 byl v likérce Likérka Alcor, spol. s r.o. se sídlem Zibohlavy 1, Kolín, odebrán ve dvou případech ve dnech 5. 12. 1994 a 12. 12. 1994 alkohol (tuzemský rum) pro firmu Csombi obchodní společnost se sídlem v Maďarsku, Vitalis ut. 31, Tatabanya a zakoupený bez spotřební daně, deklarovaný na vývoz z České republiky, který však neopustil území České republiky, byl realizován na tuzemském trhu, příslušné jednotné celní deklarace doplněné razítkem výstupní celnice Břeclav O231 a číselnými řadami byly vráceny na vnitrostátní celní úřad k dalšímu opatření, čímž byl navozen dojem skutečného vývozu zboží z České republiky, když R██████ S██████ se podílel v obou případech na organizaci těchto fiktivních vývozu, R██████ N██████ evidoval ve své evidenci fiktivních vývozu a tranzitů alkoholu z České republiky jeden z těchto neuskutečněných vývozu, J██████ P██████ v organizované skupině v těchto případech působil jako "kurýr", čímž měli způsobit zkrácení spotřební daně a daně z přidané hodnoty o částku ve výši 2.697.433,- Kč.

Dále podle bodu V. obžaloby měl společně s R██████ N██████, J██████ P██████, L██████ M██████ a K██████ D██████ v době od 23. 12. 1994 do 12.4.1995 odebrat v likérce „Likérka A.N██████“, Sdružení pro výrobu lihovin v Chrastu u Chrudimi, celkem v 5ti případech ve dnech 23. 12.1994, 17. 1. 1995, 30. 1. 1995, 3.2.1995 a 22.2. 1995 alkohol pro firmu Csombi, obchodní společnost se sídlem v Maďarské republice, Vitalis ut. 31, Tatabanya a ve třech případech ve dnech 15. 3.1995, 30.3. 1995 a 12. 4. 1995 alkohol pro firmu Marynos, s.r.o. se sídlem Kamenín, Slovenská republika, alkohol zakoupený bez spotřební daně a daně z přidané hodnoty deklarovaný na vývoz z České republiky z území České republiky nikdy nevyvezli, realizovali jej na trhu v České republice, jednotné celní deklarace byly oraženy falzy razítek výstupní Celnice Břeclav O231, zaslány na vnitrostátní celní úřad k dalšímu opatření, čímž byl navozen dojem skutečného vývozu zboží z České republiky, když R██████ S██████ se ve všech osmi případech podílel na organizaci těchto fiktivních vývozu, R██████ N██████ evidoval všech osm fiktivních vývozu ve své evidenci fiktivních vývozu z České republiky, J██████ P██████ dne 23.12.1994 vyřizoval financování odběru, L██████ M██████ v té době majitel soukromé autodopravy Autotransport International L██████ M██████ se sídlem v Holešově poskytl své automobily pro přepravu alkoholu ve dnech 30.1.1995, 22.2. 1995, 15. 3. 1995 a 12. 4. 1995, K██████ D██████ byl faktický odběratel zboží pro firmu Marynos, s.r.o., jejímž byl majitelem, čímž měli způsobit únik na spotřební dani a dani z přidané hodnoty ve výši 10.221.531 Kč.

Podle bodu VIII. obžaloby měl obžalovaný R██████ S██████ společně s K██████ D██████, L██████ M██████, V██████ T██████, J██████ P██████, J██████ M██████ a R██████ N██████ provést jednání, při kterém R██████ S██████ zorganizoval v období od 30. března 1995 do 17. května 1995 celkem 11 odběrů alkoholických nápojů určených na vývoz do Slovenské republiky z Likérky Alcor, spol. s r.o. Zibohlavy 1, Kolín, k čemuž byla jako odběratel použita společnost Marynos s.r.o. se sídlem v Kameníně, Slovenská republika, majitele K██████ D██████, alkoholické nápoje byly likérkou prodány bez spotřební daně a daně z přidané hodnoty, alkoholické nápoje deklarované na vývoz z České republiky byly v osmi případech zavezeny řidiči společnosti Autotransport

International L [redacted] M [redacted] se sídlem v Holešově, [redacted] do skladu společnosti Europrodukt v.o.s. v Jičíně v objektu ČSAD Jičín majitele V [redacted] T [redacted], odkud bylo zboží dále distribuováno po území České republiky, když příkazy k jízdám řidičům vydával J [redacted] M [redacted], který také za odebrané alkoholické nápoje zaplatil, když jednotné celní deklarace byly opatřeny falzem razítka výstupní Celnice Břeclav 0231 a zaslány zpět na příslušný Celní úřad v Kolíně, když ve 4 případech obálky vypsál a odeslal J [redacted] P [redacted], evidenci fiktivních vývozů vedl R [redacted] N [redacted], který dále vyplácel odměny řidičům a vyplácel i odměny pro V [redacted] T [redacted], přičemž na spotřební dani a dani z přidané hodnoty měla být českému státu způsobena škoda ve výši 9.847.115 Kč.

Nakonec podle bodu IX. obžaloby R [redacted] S [redacted] společně s K [redacted] D [redacted], L [redacted] M [redacted], J [redacted] P [redacted], J [redacted] M [redacted] a R [redacted] N [redacted] měl zorganizovat v období od 11.4.1995 do 12.5.1995 celkem 6 odběrů alkoholických nápojů určených na vývoz do Slovenské republiky z likérky Dynybyl, spol. s r.o., Barákova 237, Říčany u Prahy, k čemuž použil tzv. bílého koně K [redacted] D [redacted] a jeho firmy Marynos s.r.o. se sídlem v Kameníně [redacted], Slovenská republika, J [redacted] M [redacted] vystupoval ve firmě, kde platil zboží, dával příkazy řidičům, kam mají zboží zavézt a vyplácel je, alkohol byl prodán se spotřební daní a daní z přidané hodnoty, zboží deklarované na vývoz z České republiky bylo vezeno řidiči firmy Autotransport International L [redacted] M [redacted] se sídlem v Holešově, [redacted] majitele L [redacted] M [redacted] a nebylo dodáno určenému celnímu úřadu Břeclav 0231, bylo realizováno na trhu v České republice, když jednotné celní deklarace byly opatřeny falzem razítka výstupní celnice Břeclav 0231 a zasílány zpět na příslušný celní úřad, přičemž evidenci těchto vývozů vedl R [redacted] N [redacted], kdy ve dvou případech obálku vypsál a odeslal J [redacted] P [redacted], na základě takto ošetřených jednotných celních deklarací, kdy byl vyvolán dojem vývozu zboží z České republiky byla firmě Marynos firmou Dynybyl vrácena zaplacená spotřební daň a daň z přidané hodnoty, čímž na těchto daních měla být České republice způsobena škoda ve výši 8.342.682 Kč.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 15.11.2002 vyloučil řízení pro některé trestné činy ze společného řízení podle § 23 odst. 1 tr. řádu, takže probíhalo více samostatných řízení, přičemž R [redacted] S [redacted] figuroval jako obžalovaný ve čtyřech spisech. Řízení proti osmnácti ostatním obžalovaným již bylo pravomocně skončeno. Po rozhodnutí Nejvyššího soudu v současné době znovu probíhá řízení proti obžalovanému M [redacted] pro skutek uvedený pod bodem II. obžaloby.

Obžalovaný S [redacted] se na předvolání soudu nedostavoval. V roce 2003 nebylo reálné dosáhnout předvedení tohoto obžalovaného před soud, když se jako občan Slovenské republiky zdržoval ve svém domovském státě. Dne 10.6.2003 předseda senátu Krajského soudu v Plzni vydal na obžalovaného S [redacted] zatýkací rozkaz podle § 376 odst. 1 tehdy platného trestního řádu, na základě kterého sice tento obžalovaný nemohl být vydán ze Slovenska, ale po případném zatčení z jiného státu, jako reálné se zdálo být Maďarsko. K zatčení podle tohoto zatýkacího rozkazu však nedošlo.

Usneseními ze dne 30.12.2003 spojil soud podle § 23 odst. 3 tr. řádu řízení pod sp.zn. 33T 16/2003, 33T 17/2003 a 33T 18/2003 ke společném projednání s řízením pod sp.zn. 33T15/2003.

Poté co po 1.7.2006 se stala reálnou možností zatčení R■■■■ S■■■■ na základě evropského zatýkačského rozkazu, vydal dne 17.8.2006 předseda senátu Krajského soudu v Plzni evropský zatýkačský rozkaz. Na jeho základě byl obžalovaný ve Slovenské republice zatčen a dne 17.1.2007 předán k trestnímu řízení do České republiky. Dne 18.1.2007 byl usnesením Krajského soudu v Plzni obžalovaný S■■■■ vzat do vazby a mohlo být nařízeno hlavní líčení. V jeho průběhu byl z vazby propuštěn za současného přijetí peněžité záruky.

V hlavním líčení soud prováděl důkazy, které se vztahovaly k událostem, ke kterým došlo v letech 1994 a 1995, toto ale probíhalo v průběhu roku 2007, tedy s odstupem dvanácti až třinácti let. Tato skutečnost samozřejmě musela dokazování ovlivnit, když slyšení svědci si objektivně nemohli pamatovat podrobnosti proběhlých událostí. Některé osoby, které byly slyšeny jako svědci, byly již pravomocně odsouzeny pro související jednání. Ty pak odepřely vypovídat s odkazem na ustanovení § 100 odst. 2 trestního řádu. U některých svědků soud pojal podezření, že již od počátku zamlčovali znalost některých osob z toho důvodu, že sami byli napojeni na páchání trestné činnosti, pro nedostatek důkazů je však nebylo možno obvinít. Týká se to především některých pracovníků z podniků, které vyráběly alkoholické nápoje a dodávaly je různým firmám za cenu, v nichž nebyla započítána spotřební daň a DPH. Toto podezření se však v žádném případě netýkalo majitelů a pracovníků společnosti Dynybyl.

Listinné důkazy, které byly ve věci prováděny, byly podstatné pro zjištění, zda byl spáchán trestný čin či nikoliv. Jimi mohly být usvědčeni jen osoby, na jejichž firmy byly oficiálně odběry prováděny, nikoliv však ti z pachatelů, kteří stáli v pozadí a svoji identitu záměrně skrývali. Některými listinnými důkazy však byl usvědčen i obžalovaný S■■■■, nešlo však o listiny, které by se týkaly samotných odběrů, ale jen okolností, za kterých k nim došlo.

Část provedených důkazů usvědčila obžalovaného S■■■■ pouze z toho, že se nějakým způsobem na organizování odběrů od různých výrobců alkoholických nápojů v České republice účastnil, z těchto důkazů však nebylo možno dovodit jeho konkrétní úlohu při jednotlivých odběrech. Tyto důkazy mohly sloužit soudu pouze pro podporu jeho argumentace jinými důkazy, které konkrétní úlohu tohoto obžalovaného při odběrech prokázaly. K takovýmto podpurným důkazům patří ty, které prokázaly blízké osobní vztahy obžalovaného S■■■■ s původně spoluobžalovaným J■■ P■■■■. J■■ P■■■■ byl znaleckými posudky z oboru kriminalistika, odvětví písmoznalectví, usvědčen z toho, že zasílal na vnitrostátní celnice příslušné části jednotných celních deklarací, které byly opatřeny padělkami razítek, když tyto jednotné celní deklarace měly prokázat, že zboží opustilo území republiky. J■■ P■■■■ byl pro svoji účast na trestné činnosti odsouzen, část trestu odpykal a z výkonu trestu odnětí svobody byl již podmíněně propuštěn.

Na čl. 233 spisu je založena fotografie, kde jsou společně obžalovaný S■■■■ a původně spoluobžalovaný J■■ P■■■■. Z výpovědi svědka J■■ F■■■■ (čl.872) a zjištěných důkazů (čl. 879 a 936) vyplynulo jednoznačně, že firma East Impex J■■ F■■■■ uzavřela smlouvu s Eurotelem na provoz mobilního telefonu. Tento telefon užíval obžalovaný S■■■■ a dostal se k němu přes původně spoluobžalovaného J■■ P■■■■. Existence velmi blízkých až přátelských vztahů byla prokázána výpovědí svědkyně L■■ D■■■■, tehdejší přítelkyně J■■ P■■■■. Tato před soudem popsala reakce rodiny obžalovaného při zatčení obžalovaného S■■■■ a reakci J■■ P■■■■, který se ihned ztratil. Od té doby jej dlouho neviděla a setkala se s ním až v Austrálii.

Původně spoluobžalovaný R. N. odepřel jako svědek před soudem vypovídat. V současné době se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, když byl pod sp. zn. 33 T 7/2002 odsouzen za jednání uvedené pod bodem II obžaloby. Usvědčen byl výpovědí spoluobžalovaného V. T. a záznamy v elektronickém záznamníku Casio, který byl u něj nalezen. Kontakty mezi ním a obžalovaným S. byly prokázány mimo jiné tím, že při zadržení byl při prohlídce jeho vozidla (čl. 1083 a násl.) nalezen dopis pro obžalovaného S. Z výpovědí V. T. a svědků S. a S. z přípravného řízení vyplývá, že obžalovaný S. a původně spoluobžalovaný N. jezdili do skladu v Jičíně, který provozoval V. T. ve stejnou dobu. Spolehlivě při výslechu v přípravném řízení poznal obžalovaného S. svědek L. S. z firmy F. N. z Chrastu u Chrudimi, jak bude uvedeno dále. Na obecné rovině má ještě větší význam výpověď svědka I. D., čtená v hlavním líčení podle § 211 odst. 2 a) trestního řádu (viz str. 9 tohoto rozsudku).

Stejně tak byly prokázány blízké kontakty obžalovaného S. s původně spoluobžalovaným J. M. Ten při některých odběrech působil jako „bílý kůň“ a při dalších jako jejich organizátor. Jejich kontakty jsou prokázány fotodokumentací a videozáznamem ze dne 21.4.1995, kdy byli přítomni při nakládání odběru ve firmě Alcor Kolín Zibohlavky pro firmu Marynos. Soud neuvěřil obžalovanému S., když tvrdil, že právě v ten den M. poznal, když jej vezl náhodně jako stopaře. Bylo totiž prokázáno, že již předtím 14.4.1995 byli ubytováni ve stejném hotelu, a to v hotelu Tulipán v Praze - Průhonicích. Jejich blízké kontakty také vyplývají z důkazů k odběru u společnosti Dynybyl.

Nejzávažnější část trestné činnosti, při které byla způsobena nejvyšší škoda, a to ve výši 102.854.950,80 Kč, je popsána v bodu II obžaloby. Bylo prokázáno, že od likérek Glenn Hill Drinks, spol. s r.o. v Dolním Bousově a Alcor, spol. s r.o. Kolín – Zibohlavky bez spotřební daně a DPH prováděl podnikatel K. F. jako fyzická osoba. Ten byl pro tuto trestnou činnost odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Praze a v současné době odpykává trest odnětí svobody. K. F. byl jako svědek vyslechnut v průběhu přípravného řízení a rovněž v hlavním líčení. V hlavním líčení odepřel vypovídat s odkazem na ustanovení § 100 odst. 2 trestního řádu. V přípravném řízení rovněž nejprve odepíral vypovídat, vypovídal až při výsleších ve dnech 27.1. a 29.1.1997. Soud však nemohl v hlavním líčení protokoly o těchto výpovědích přečíst k důkazu s ohledem na to, že pro to nebyly splněny podmínky ustanovení § 211 odst. 4 trestního řádu, když výslechů neměl možnost se zúčastnit obhájce obžalovaného S. V té době byl obhájce obžalovaného S. JUDr. Petr Kšáda (obžalovaný S. v průběhu přípravného řízení vícekrát obhájce měnil). Ten byl obhájcem obžalovaného v době od 31.1.1996 do 20.5.1997. Když předložil policejnímu orgánu plnou moc dopisem z 31.1.1996 (čl. 141) oznámil vyšetřovateli, že ve smyslu ustanovení § 165 trestního řádu se chce účastnit všech vyšetřovacích úkonů ve věci obviněného S. a žádá, aby byl včas a s dostatečným předstihem vyrozuměn o době a místě jejich konání. Výslechů svědka K. F. ve dnech 27.1.1997 a 29.1.1997 se obhájce obžalovaného S. nezúčastnil, že by byl o úkonech vyrozuměn nevyplývá z obsahu protokolů a ve spise není žádný záznam o tom, že by obhájci byli o uvedených výsleších vyrozumíváni.

Pokud výpověď svědka K. F. z přípravného řízení nebyla jako důkaz použitelná, neměl soud k dispozici žádný důkaz o účasti obžalovaného S. na jednání, které je popsáno v bodě II obžaloby. Za této situace jej musel soud obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu pro tento útok zprostit.

Podle bodu IV obžaloby se měl obžalovaný R. S. podílet na odběru alkoholu firmou Csombi od Likérky Alcor spol. s r.o. Kolín – Zibohlavky ve dnech 5.12.1994 a 12.12.1994 a to organizací těchto fiktivních vývozů. Pro konkrétní účast obžalovaného S. na těchto odběrech a fiktivních vývozech však neměl soud žádný konkrétní důkaz. O této účasti nevypovídal nikdo z Likérky Alcor, obžalovaného neusvědčili ani R. N. či J. P. I v tomto případě je zcela evidentní, že ke spáchání trestného činu došlo, nebylo však prokázáno, že by jej spáchal i obžalovaný R. S. a ten proto musel být obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu pro tento útok zproštěn.

Jednání pod bodem V obžaloby při odběru v Likérce A. N., Sdružení pro výrobu lihovin v Chrastu u Chrudimi měl spáchat obžalovaný R. S. společně s R. N., J. P., V. M. a K. D. Žádná z těchto osob z tohoto jednání obžalovaného S. neusvědčovala. Nehovořil o něm ani svědek M. S. Další svědek L. S. uvedl v hlavním líčení, že obžalovaného S. nepoznává. Při výslechu v přípravném řízení jej poznal pouze jako člověka, který v souvislosti s odběry v Chrastu u Chrudimi přijížděl Mercedesem, nepopisoval však konkrétně jeho jednání. Podrobněji o něm hovořil pouze svědek I. D. Tento svědek byl v době hlavního líčení ve výkonu trestu ve věznici ve Slovenské republice, odepřel eskortu k výslechu do České republiky a podle dohody mezi Českou a Slovenskou republikou o právní pomoci nebylo možno jeho přítomnosti před soudem dosáhnout. Soud však měl možnost přečíst protokol o jeho výpovědi ze dne 17.3.1998. V ní sice svědek D. usvědčil obžalovaného S., že se pohyboval v jeho blízkosti v době, kdy odebíral alkoholické nápoje jako „bílý kůň“ za firmu Csombi z Maďarska, výpověď tohoto svědka je však natolik nekonkrétní, že z ní nebylo možno učinit žádné závěry o tom, že by uvedený útok obžalovaný S. spáchal a naplnil tak skutkovou podstatu trestného činu jak po objektivní i subjektivní stránce. Soud musel proto postupovat v tomto případě rovněž podle § 226 písm. c) trestního řádu a obžalovaného R. S. v tomto bodě obžalovaného zprostit obžaloby.

Zcela bezpečně bylo prokázáno jednání obžalovaného R. S. popsané v bodě IX obžaloby. Podle ní mělo dojít k šest odběrům v době od 11.4.1995 do 12.5.1995 firmou Marynos, s.r.o. se sídlem v Kameníně, jejímž jediným společníkem byl původně spoluobžalovaný K. D. Obžalovaný S. měl tyto odběry zorganizovat, konkrétní pokyny měl dávat J. M., přepravu provádět L. M., padělky potvrzený JCD zasílat J. P. a evidovat je R. N. V obžalobě není uvedeno, ve kterých konkrétních dnech odběry byly prováděny, ale z listinných důkazů vyplývá, že to bylo ve dnech 11.4.1995, 14.4.1995, 21.4.1995, 27.4.1995, 2.5.1995 a 12.5.1995.

Obžalovaný S., ve svých výpovědích v přípravném řízení k bodu IX obžaloby, popřel, že by jakékoliv odběry organizoval a že by o něčem vůbec věděl. Uvedl, že spoluobžalovaného M. a T. zná pouze podle vidění, je-li dotázán na osobu D., uvedl, že neví co by k tomu dodal. Obžalovaného N. znát může, je to na Slovensku běžné jméno, ostatní obžalované nezná. Popřel tedy, že by znal i obžalovaného P. V hlavním líčení se pak vyjadřoval pouze k jednotlivým provedeným důkazům, jako celek však popřel, že by odběry organizoval, popřel, že by s někým ze společnosti Dynybyl přišel do styku, uvedl, že v Říčanech nikdy nebyl. Soud však měl k dispozici větší množství důkazů, ze kterých vyplývá jednoznačně, že obžalovaný S. v tomto bodě nemluví pravdu.

Jednatel společnosti Dynybyl s.r.o. v Říčanech byl L. D. Ten byl jako svědek vyslechnut v přípravném řízení 7.10.1996. Soud ho hodlal vyslechnout i v hlavním líčení, zjistil však, že svědek již delší dobu pobývá opět v Kanadě. Přesto jej předvolal,

svědek se však omluvil. Uvedl, že nepřijede s ohledem na svůj zdravotní stav a vysoký věk (je mu ■ let). Soud proto v hlavním líčení protokol o jeho výsledku z přípravného řízení přečetl podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu, neboť výslech v přípravném řízení byl proveden způsobem, který odpovídá ustanovení trestního řádu a svědek je pro soud pro dlouhodobý pobyt v cizině, ale i pro chorobu, za kterou je možno považovat i mimořádně vysoký věk (ve vztahu k možnosti cestování), natrvalo nedosažitelný. U výsledku svědka D ■ dne 7.10.1996 nebyl přítomen obhájce, což však nevylučuje, aby ve smyslu ustanovení § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu protokol byl přečten. Svědek L ■ D ■ ve své výpovědi podrobně popsal průběh jednání, které souviselo s odběry alkoholických nápojů společnosti Marynos od společnosti Dynybyl. Uvedl, že jako prokurista společnosti Dynybyl jednal zpočátku se třemi muži, kteří projevíli zájem o výrobky společnosti za účelem exportu na Slovensko. Tito muži hovořili slovensky a maďarsky. Při tomto jednání měl občanský průkaz pouze jeden z nich a tento občanský průkaz si svědek okopíroval, zněl na jméno K ■ D ■. Další dva muži při prvním jednání uvedli, že občanské průkazy nemají, že spí v hotelu v Průhonicích a předloží je při další návštěvě. Při té se však opět vymluvili, řekli, že mají občanské průkazy v autě, že si pro ně půjdou. Odešli, ale už se v ten den nevrátili. Za celou dobu jednání, které probíhalo ve více dnech, občanský průkaz svědkovi neukázali. Se všemi těmito třemi muži projednal podmínky prodeje, řekl jim, že alkoholické nápoje jim prodají za cenu s daněmi a peníze odpovídající daním jim budou vráceny pro ověření platnosti JCD o výstupu zboží z České republiky. Z této části výpovědi lze zcela bezpečně vyvodit, že všechny tři osoby, které jednaly se svědkem D ■, byli orientováni v problematice placení DPH a spotřební daně při prodeji alkoholických nápojů.

Svědka D ■ pak popsal průběh odběru z 11.4.1995. Zákazník podle něj nejdříve složil v pokladně zálohu ve výši 40.000,- Kč v hotovosti za to, že zboží bude uloženo v kartonech. 11.4.1995 přijelo do závodu nákladní auto a přijeli i tři muži, s kterými zpočátku jednal. Peníze v hotovosti platil snědý muž, kterého popsal jako střední postavy s tmavými vlasy, hovořil maďarsky a slovensky a později prohlásil, že obchod financuje, byl vysoký asi 169 cm a představil se maďarským jménem. Z popisu a dalších důkazů o přítomnosti osob v tu dobu v Praze lze dovodit, že touto osobou byl původně spoluobžalovaný M ■. Svědek D ■ popsal i další osoby, a to K ■ D ■, na kterém bylo nápadné, že jde o primitivní osobnost, špatně se vyjadřující, pomalu myslící. Zjistil, že se velmi neuměle podepisuje a uměl špatně počítat. Třetí osobu popsal jako muže světlé pleti, vyšší postavy. Tento muž byl slušně oblečen, ve věku kolem třiceti let, byl hladce oholen, měl kaštanové vlasy. Mluvil maďarsky, slovensky a možná i trochu česky. Tento popis, který uvedl svědek D ■ v počátku svého výsledku, dříve než mu byly předloženy fotografie, zcela odpovídá osobě obžalovaného S ■.

Když svědek D ■ popisoval další průběh odběru zboží z 11.4.1995, tak uvedl, že všichni tři muži, o kterých hovořil, se zúčastnili nakládání zboží. Po jeho naložení všichni společně odjeli, a to i on a pan D ■, na celnici do Benešova, kde bylo zboží zacleno. Jednání přímo na celnici se zřejmě nikdo z těch třech mužů neúčastnil. Zboží pak bylo na kamionu zaplombováno a řidič uvedl, že jede na Slovensko přes Břeclav. Další postup byl takový, že do společnosti Dynybyl bylo doručeno potvrzené JCD, s tím pak odjel na celnici do Benešova, tam JCD předložil a byl zde ujistěn, že zboží skutečně opustilo území České republiky. V závěrečné fázi pak jeden z těch třech popisovaných mužů zavolal do závodu, dotázal se, zda se vrátilo JCD a zda si může přijet pro vrácenou daň. Odpovídající finanční částka pak byla vyplacena K ■ D ■, kterého opět doprovázeli dva dříve popisovaní muži.

Podle svědka D. probíhaly stejně i další odběry. Za firmu Marynos jezdila vždy stejná trojice mužů, kterou popsal, pouze při posledním vrácení daně přišel do závodu Dalmady s advokátem Dr. Haisem, který se prokázal občanským průkazem.

Svědka D. dále uvedl, že si napsal poznámky, kde si zaznamenal státní poznávací značky vozidel, se kterým jednající tři muži přijížděli do závodu Dynybyl. Šlo o vozidla , a . Zaznamenal si i jméno R. Č., tak se zřejmě představil jeden z těch mužů, a dále telefonní číslo na firmu Marynos. Celá spolupráce s firmou Marynos skončila tím, že si velmi podrobně prověřoval okolnosti odběrů a po návštěvě Dr. Haise pak už o spolupráci nebyl zájem ze strany kupujícího.

Na závěr výslechu ze dne 7.10.1996 bylo svědkovi předloženo fotoalbum se 76 fotografiemi. V tomto fotoalbu jsou 3 fotografie obžalovaného S., a to pod čísly 11, 23 a 57. Jde o fotografie různé kvality. Pod č. 26 je zde K. D., J. M. je pod č. 10. Svědek uvedl, že ve fotoalbu poznává muže pod č. 22 jako jednoho z řidičů, který pro zboží jezdil, tento údaj odpovídá skutečnosti, neboť pod č. 22 je J. Ž., řidič ze společnosti původně spoluobžalovaného M.. Svědek D. dále uvedl, že muž pod č. 23 je mu povědomý, na č. 26 poznal D. a když označil fotografii č. 57 tak uvedl, že by řekl, že je to ten vyšší muž z té trojice. Označil tedy obžalovaného S..

Svědka D. předložil vyšetřovateli i svoji ručně napsanou poznámku se jménem Č., telefonním číslem firmy Marynos a se státní poznávací značkou . K tomuto automobilu činil vyšetřovatel šetření, jehož výsledek je zaznamenán na čl. 51 – 53 spojeného spisu sp. zn. 33 T 18/2003. Z něho vyplývá, že vozidlo Audi 100 je vlastnictvím pana M.. Jde o příbuzného obžalovaného S. a ten toto vozidlo zapůjčil R. S. v kritické době. Tento úřední záznam sám o sobě by nemohl být dostatečným důkazem. Obžalovaný S. však, poté co byl úřední záznam v hlavním líčení přečten, uvedl, že je pravda, že toto vozidlo užíval, ale půjčil ho na dva dny J. M.. V té chvíli si zřejmě neuvědomil, že jindy tvrdil, že muže, o kterém se později dozvěděl, že se jmenuje M. viděl poprvé 21.4.1995, kdy ho naložil jako stopaře. Bylo tedy prokázáno, že tvrzení svědka D. o tomto vozidle je správné a že jím zaznamenané vozidlo skutečně bylo v závodě Dynybyl v době, kdy probíhaly odběry alkoholických nápojů společnosti Marynos. Zjištění ohledně uvedeného vozidla velmi výrazným způsobem podpořilo věrohodnost všech údajů svědka D..

V hlavním líčení byly jako listinné důkazy přečteny i záznamy z ubytovacích knih některých hotelů v Praze – Průhonicích, když právě svědek D. hovořil o tom, že mu osoby, které mu nechtěly předložit občanský průkaz, uvedly, že občanské průkazy mají v hotelu v Průhonicích. Pozitivní bylo zjištění v hotelu Tulipán v Průhonicích, kde podle záznamů byli v průběhu dubna a května roku 1995 vícekrát ubytováni obžalovaný S. a původně spoluobžalovaný M.. Bylo zjištěno, že v tomto hotelu byl ubytován obžalovaný S. ve dnech 14.4.1995, 21.4.1995, 1.5.1995, 3.5.1995, 5.5.1995 a 8.5.1995, původně spoluobžalovaný J. M. pak ve dnech 12.4.1995, 14.4.1995 a 21.4.1995. Data ubytování obžalovaného S. v hotelu Tulipán v některých případech souhlasí se dny odběrů alkoholických nápojů u společnosti Dynybyl, a to dny 14.4.1995, 21.4.1995, 1.5.1995 (odběr byl proveden 2.5.1995). Bylo dále zjištěno, že dne 3.5.1995, tedy ve stejný den, kdy byl ubytován i obžalovaný R. S., byl ubytován v hotelu Tulipán R. Ch. z Jičína, nar. . Jde o osobu, u které bylo zjištěno, že spolu s dalším mužem zprostředkoval skladování odebraného zboží bez daně z různých likérek ve skladu Eurotrans, původně spoluobžalovaného V. T..

Usvědčující výpověď svědka D██████ je v naprostém souladu s dalšími svědeckými výpověďmi pracovníků ze společnosti Dynybyl. Svědci A██████ N██████, V██████ D██████, I██████ B██████ a M██████ F██████ popsali průběh obchodů stejně jako svědek L██████ D██████. Obžalovaného S██████ z nich poznal svědek V██████ D██████, který hovořil o tom, že on sám byl k jednání přizván jako pozorovatel panem D██████. Když byl přítomen, tak pan D██████ jednal se třemi muži a o jednání z nich měl hlavní slovo silný muž, bylo jasné, že D██████ je „bílý kůň“, byl málomluvný, pracující podle instrukcí. Když pak bylo předloženo svědku D██████ fotoalbum, tak poznal pod č. 26 D██████ a k č. 57 (S██████) uvedl, že to by mohl být jeden z těch mužů, co chodili s D██████, mohl to být ten, co měl hlavní slovo, ale jistý si tím není. Výpověď svědka V██████ D██████ byla v hlavním líčení přečtena rovněž podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu, protože bylo zjištěno, že v mezidobí zemřel. Svědkyně M██████ F██████, jejíž výpověď byla v hlavním líčení přečtena podle § 211 odst. 1 trestního řádu, uvedla že muž na fotografii č. 11 a 23 (S██████) je jí povědomý.

Po zhodnocení všech uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že je zcela bezpečně prokázáno, že K██████ D██████ byl „bílý kůň“ a jeho jednání organizovali další muži, z nichž jeden, a to ten s rozhodujícím slovem, byl právě obžalovaný R██████ S██████.

Přehled jednotlivých odběrů s čísly faktur a daty je možno nejlépe vyjádřit následující tabulkou.

č.odb.	datum	č.faktur	DPH	SD
1	11.4.1995	5001 5002	337 425,-	1 170 000,-
2	14.4.1995	5003 5004	346 520, 60	1 091 890, 80
3	21.4.1995	5006 5007	335 955, 70	1 047 243, 60
4	27.4.1995	5009 5010	343 407,-	1 074 340, 80
5	2.5.1995	8001 95018	344 316, 40	1 077 451, 20
6	12.5.1995	8004 950027	272 479, 80	901 648, 80
celkem	x	X	1 980 104, 50	6 362 575, 20

U uvedených odběrů došlo ke zkrácení DPH o částku 1.980.104,50 Kč a spotřební daně o 6.362.575,20 Kč, celkem o 8.342.679,70 Kč. Takto vzniklou škodu, s mírnou odchylkou způsobenou zaokrouhlením, také vyčíslil Finanční úřad pro Prahu 10 (čl. 14 spojeného spisu 33 T 18/2003).

Skutečnost, že alkoholické nápoje odebrané u společnosti Dynybyl společností Marynos neopustily území České republiky, je prokázáno několika způsoby. Potvrzuje to svým dopisem Oblastní úřad Břeclav (čl. 57 spojeného spisu 33 T 18/2003) doplněný dopisem Celního úřadu Senica čl. 60 téhož spisu. Znaleckým posudkem Kriminálního ústavu Praha ze dne 2.5.1996, který je založen na čl. 264 základního spisu, se zkoumalo větší množství razítek, které byly na došlých jednotných celních deklaracích (čl. 264 základního spisu). Pod bodem 7 se zkoumala i razítka JCD firmy Dynybyl – příjemce firma Marynos, s.r.o., a to šest kusů. Závěr tohoto znaleckého posudku vyzněl tak, že s výjimkou jediného razítka Celního úřadu Břeclav (šlo však o případ zboží od společnosti Alcor Kolín) jsou všechny otisky razítek na JCD otisky padělaných razítek. To se týká tedy všech JCD, které se vztahují k odběrům společnosti Marynos od společnosti Dynybyl. Všech šest přeprav zboží od společnosti Dynybyl pro společnost Marynos bylo prováděno vozidly, které měly kroměřížskou poznávací značku, šlo o vozidla firmy původně spoluobžalovaného M██████████. Všichni řidiči této firmy, kteří byli vyslechnuti, popsali, že zboží neodváželi na Slovensko, ale na území České republiky většinou do skladu v Jičíně.

Pod bodem VIII se kladlo obžalovanému R██████████ S██████████ za vinu, že zorganizoval od 30.5.1993 do 17.5.1995 - celkem jedenáct odběrů alkoholických nápojů z Likérky Alcor, spol. s.r.o. Kolín – Zibohlavky pro společnost Marynos K██████████ D██████████. Obžalovaný S██████████ jako ve všech případech popíral jakoukoliv účast na těchto odběrech. Žádný ze spoluobžalovaných jej ze spáchání uvedených odběrů neusvědčoval, neusvědčoval ho ani žádný ze slyšených svědků. Soud měl však k dispozici velmi závažné důkazy, které se však týkaly pouze odběru ze dne 21.4.1995. Policejními orgány totiž byl zákonným způsobem proveden videozáznam a fotodokumentace situace na místě v Zibohlavech při nakládání zboží do kamionu. Na fotografiích 1 a 6 je řidič V██████████ z firmy Autotransport International L██████████ M██████████. Na snímku 6 je patrná SPZ ██████████. Na fotografiích 7, 9, 10 a 11 jsou společně obžalovaný R██████████ S██████████ a J██████████ M██████████, který používal v té době přezdívku nebo krycí jméno Ě██████████. Ten je pak sám na fotografii č. 8. Obdobné závěry jsou i na videozáznamu.

Listinnými důkazy a to fakturou, dodacím listem jednotnou celní deklarací bylo prokázáno, že dne 21.4.1995 byl proveden v Likérce Alcor odběr vodky Red Jack. Zboží podle dodacího listu převzal F██████████ V██████████ a naloženo bylo vozidlo ██████████. Cena zboží byla 318.670,56 Kč za 18.096 lahví vodky s obsahem alkoholu 40 % a byla stanovena bez spotřební daně a DPH. Zboží bylo nakoupeno odběratelem Marynos s.r.o. Kamenín K██████████ D██████████. Ten však zřejmě nebyl nakládání přítomen, na fotodokumentaci ani na videozáznamu není zachycen.

Svědék F██████████ V██████████, řidič firmy Autotransport International ██████████ v hlavním líčení uvedl, že si na nic nepamatuje, obžalovaného S██████████ nepoznal, odkázal v podstatě na svoji výpověď z přípravného řízení. Zde při výslechu (čl. 715), když se vyjadřoval k fotodokumentaci a k videozáznamu ze dne 21.4.1995, uvedl, že na nich poznává pana Ě██████████ (M██████████) a ten vyřizoval při odběru z 21.4.1995 finanční stránku. O muži v košili (S██████████), uvedl, že neví kdo to je. Když při odjezdu z celnice volal na telefonní číslo, které mu dal Ě██████████, tak se mu do telefonu představil muž, který uvedl jméno R██████████ a řekl mu, aby nejezdil na hranici, ale do Jičína a on se podle tohoto pokynu zachoval. Tímto mužem byl nepochybně obžalovaný S██████████, který se v té době pohyboval s M██████████.

Jednotná celní deklarace, která se vztahuje k odběru z Likérky Alcor ze dne 21.4.1995, byla opatřena otiskem falza razítka, což bylo i v tomto případě prokázáno znaleckým posudkem Kriminalistického ústavu Praha (čl. 264).

Spotřební daň v tomto případě měla činit 988.041,60 Kč a DPH 287.476,60 Kč. Celkem tedy byla daň zkrácena při tomto odběru o 1.275.518,20 Kč.

Je nutno připustit, že na rozdíl od odběru od firmy Dynybyl v uvedeném případě není prokázáno, že by obžalovaný R. S. s někým od Likérky Alcor jednal. Je však třeba poukázat na to, že odběr byl proveden 21.4.1995, tedy ve stejný den jako jeden z odběrů u společnosti Dynybyl. Těžko lze předpokládat, že by v tentýž den obžalovaný R. S. jednal o odběrech u jedné firmy a zároveň by u jiné firmy byl pouze náhodně přítomen u nakládání zboží, aniž by byl informován o tom, o jaký odběr jde a za jakých podmínek. V obou případech totiž došlo ke zkrácení daně. Výmluvná je i přítomnost J. M., který se zúčastnil i jednání u firmy Dynybyl, 21.4.1995 byli oba ubytováni v hotelu Tulipán v Praze – Průhonicích. Na obou místech být, s ohledem na jejich vzdálenost kolem 50 km, zcela reálně.

Ohledně své přítomnosti 21.4.1995 v Zibohlavech obžalovaný R. S. nemluvil pravdu. Když byl prováděn důkaz fotodokumentací, tak se k ní nevyjádřil, na jiném místě však uváděl, že se do Zibohlav mohl dostat tak, že zcela náhodně vezl muže, který je tam s ním (M.) jako stopaře a s tím, co se na místě dělo neměl nic společného. Toto však bylo vyvráceno tak, že z výpovědi svědka D. je prokázáno, že obžalovaný S. jednal společně s J. M. v Dynybylu již před 21.4.1995 a byli ubytováni v jednom hotelu, jak před 21.4.1995, tak toho dne, a i později.

Soud dospěl k závěru, že obžalovaný S. byl na místě nakládky zboží v Kolíně – Zibohlavech proto, aby dával pokyny ohledně toho, kam se zboží poveze (odvezeno bylo jako v jiných případech do Jičína). Další jiné důvody jeho přítomnosti jsou logicky vyloučené. Navíc ohledně nich obžalovaný zjevně lhal.

Soud tedy dospěl k závěru, že pokud jde o bod VIII obžaloby, je prokázána pouze účast na odběru alkoholických nápojů firmou Marynos u společnosti Likérka Alcor Kolín, Zibohlavy pouze dne 21.4.1995, a nikoliv i v dalších případech. Soud proto uznal obžalovaného S. vinným pouze pro odběr ze dne 21.4.1995 a pro ostatních deset odběrů jej obžaloby zprostil podle § 226 písm. c) trestního řádu.

K úvahám o právní kvalifikaci jednání obžalovaného S. je nutno předeslat, že ve smyslu § 16 odst.1 trestního zákona soud aplikoval nejnovější znění trestního zákona a to proto, že to je pro něj příznivější, s ohledem na to, že novela zákona č. 265/2001 Sb. změnila hranice jednotlivých typů škod v prospěch pachatelů. Za škodu velkého rozsahu se již nepovažuje škoda vyšší než 1.000.000,-- Kč, ale vyšší než 5.000.000,-- Kč.

Soud se dále zabýval otázkou, zda obžalovaný S. může být pachatelem či spolupachatelem trestného činu podle § 148 trestního zákona, když nebyl daňovým subjektem. K této otázce je nutno uvést, že pachatelem či spolupachatelem uvedeného trestného činu nemusí být vždy jen subjekt daně. Obžalovaný S. daňovým subjektem nebyl a nebyl ani statutárním zástupcem takového subjektu. Subjekt daně a subjekt trestného činu zkrácení daně nemusí být totožný. Při spolupachatelství k uvedenému trestnému činu je lhostejné, zda daňovým subjektem byli všichni spolupachatelé, či některý z nich, anebo subjektem daně byla osoba jiná. Pachatelem, a nikoliv jen účastníkem tohoto trestného činu je tedy i ten, kdo není daňovým subjektem, ale organizuje činnost směřující ke zkrácení daně.

V posuzované věci byla zkrácena spotřební daň, když povinnost tuto platit z alkoholu vyplývá ze zákona č. 587/1992 Sb. ve znění platném v roce 1995, konkrétně z §§ 24-30 tohoto zákona. V tomto roce byla spotřební daň z alkoholu 195,- Kč z jednoho litru čistého lihu. Povinnost platit daň z přidané hodnoty pak vyplývá ze zákona č. 587/1992 Sb. o dani z přidané hodnoty ve znění platném v roce 1995. V tomto roce činila daň 22 %.

Tím že obžalovaný R. S. organizoval odběr alkoholických nápojů ve firmě Dynybyl a firmě Alcor, vyvíjel aktivity, které ve spolupráci s dalšími osobami, a to především s K. D., který působil jako „bílý kůň“, a J. M., směřovaly k tomu, aby ve větším rozsahu byla krácena spotřební daň a DPH. Obžalovaný S. musel vědět, že zboží se nakupuje bez daní a distribuuje se k prodeji na území České republiky. Jednal s odpovědnými pracovníky firem prodávající alkoholické nápoje, v jiných případech byl přítomen na místě při nakládání zboží a dával pokyny, že zboží nebude převezeno přes hranice, ale do Jičína, v případě odběru od firmy Dynybyl byl u přejímání vrácených peněz, které odpovídaly spotřební dani a dani z přidané hodnoty. Jako spolupachatel se podílel na daňovém úniku v prokázané výši 9. 618.197,90 Kč, způsobil tak škodu velkého rozsahu a spáchal tak trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona.

Obžalovanému S. byl ukládán souhrnný trest podle § 35 odst. 2 trestního zákona a to proto, že trestný čin, za který byl uznán tímto rozsudkem vinným, spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Takovýmto rozsudkem byl rozsudek Okresního soudu v Mělníku ze dne 14.1.1997, kterým byl tento obžalovaný uznán vinným pro trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) trestního zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání dvou a půl roku. Tento rozsudek však byl zrušen usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 2.4.1997 a ve věci rozhodoval znovu Okresní soud v Mělníku rozsudkem ze dne 29.7.1997. Řízení pak bylo ukončeno rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 30.10.1997, sp. zn. 12 To 407/1997 a obžalovanému S. byl za uvedené trestné činy uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř roků se zařazením do věznice s ostrahou. Tento trest si obžalovaný částečně odpykal a byl z něho usnesením Okresního soudu v Sokolově ze dne 23.6.1999, sp. zn. PP 29/1999, podmíněně propuštěn. Podle § 63 odst. 1 trestního zákona mu byla stanovena zkušební doba v trvání pěti roků. Protože usnesení o podmíněném propuštění nabylo právní moci dne 24.6.1999, pětiletá zkušební doba uplynula 24.6.2004. Soud tedy ukládal trest v rámci nejpřísnější trestní sazby, kterou je sazba ustanovení § 148 odst. 4 trestního zákona, která počítá s trestem odnětí svobody od pěti do dvanácti roků.

Jako přitěžující okolnost musel vzít soud v úvahu to, že obžalovaný S. spáchal více trestných činů (§ 34 písm. k) trestního zákona). Jako polehčující okolnost hodnotil, že mezi dobou spáchání trestné činnosti a rozhodováním o trestu uplynula doba dvanácti roků. To nakonec vedlo soud k tomu, že uložil obžalovanému trest na samé dolní hranici trestní sazby, tedy v trvání pěti roků. Pro výkon trestu zařadil soud obžalovaného podle § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona do věznice s ostrahou, když v tomto typu věznice odpykával trest, který mu byl uložen v řízení před Okresním soudem v Mělníku a pro moderační důvody podle § 39a odst. 3 trestního řádu nebyly dány podmínky.

Poškozený se se svým nárokem na náhradu škodu v řízení nepřipojil, a proto o náhradě škody soud nerozhodoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 25. září 2007

JUDr. Petr Poledne, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Alena Rohrsetzerová